Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: ”Nordiske Kroniker”, i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956847930128/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

gen, at § 7 blev ændret, og mange Færinger haabede nu, at der endelig vilde *ske* noget i den gamle bitre Strid om Undervisningssproget.

Det blev desværre en Skuffelse. Undervisningsministeriet fastholdt § 7. Hidtil havde man kunnet slaa sig til Taals med, at Administrationens Holdning havde været dikteret af Hensyn til Flertallets Ønsker. Nu maatte det for færøske Øjne tage sig ud, som om Administrationen havde taget Parti imod det færøske Sprog. Hvad der hidtil havde været en Strid mellem Færinger indbyrdes var nu paa Vej til at blive en Modsætning mellem Færinger og det danske Styre.

Naar Sprogstriden i denne første Omgang ikke tilspidsedes, skyldes det vel først og fremmest den relativt gode Forstaaelse, der i de følgende Aar paa andre Omraader opnaaedes med Regeringen. Desuden var det selvstyre-socialdemokratiske Flertal ikke mere stabilt, end at Sambandsmændene ved Lagtingsvalget i 1932 genvandt deres gamle Overvægt. Men saa kom i Fjor deres store Nederlag. Sambandspartiet sank ned til kun at omfatte $^1/_3$ af det samlede Stemmetal og fik færre Stemmer end Selvstyrepartiet. I det nuværende Lagting er der 8 Sambandsmænd, 8 Selvstyremænd, 6 Socialdemokrater og 2 Tilhængere af det saakaldte Erhvervsparti (Vinnuflokkurin), og i Lagtingssamlingen i Fjor vedtog Tinget paa ny, denne Gang med 15 Stemmer mod 0 (1 Socialdemokrat var fraværende) at indstille til Regeringen, at § 7 blev ændret.

Da Lagtinget i Oktober paa ny traadte sammen, forelaa Regeringens Svar. Det var ogsaa denne Gang et Afslag. Undervisningsministeriet, hedder det, vil ikke gaa ind paa nogen Ændring af § 7, som ikke Selvstyremænd og *Sambandsmænd* er enige om. Socialdemokrati og Erhvervsparti nævnes ikke, og det berettes, at Socialdemokraterne som Følge heraf udeblev fra Sagens Behandling i Tinget.

Det er let forstaaeligt, at Ministeriet helst vil have Spørgsmaalet løst paa en saadan Maade, at alle Færinger vil kunne enes derom. Men 25 Aars bitter Strid synes tilfulde at godtgøre, at Muligheden